

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1445/05
20.10.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић, Споменке Зарић, Слађане Накић – Момировић и Софије Вагнер- Личеноски, чланова већа, у спору тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужених "ББ" и ВВ, које заступа ГГ, адвокат, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.бр.2915/03 од 4.09.2003. године, у седници одржаној 20.10.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ пресуда Окружног суда у Новом Саду Гж.бр.2915/03 од 4.09.2003. године и пресуда Општинског суда у Новом Саду П.бр.4311/02 од 22.04.2003. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж.бр.2915/03 од 4.09.2003.године, одбијена је жалба тужених и потврђена пресуда Општинског суда у Новом Саду П.бр.4311/02 од 22.04.2003. године, којом су тужени обавезани да тужиоцу солидарно накнаде штету у износу од 570.137,90 динара, са законском затезном каматом од 22.04.2003. године до исплате, као и да му накнаде солидарно трошкове парничног поступка у износу од 90.400,00 динара.

Против ове пресуде тужени су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл. 386. раније важећег ЗПП, који се примењује на основу чл. 491. став 1. и 4. ЗПП ("Службени гласник РС" бр.125/04), Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, ДД је са туженим "ББ" закључио уговор о замени возила, тако што је своје возило марке __ заменио за возило марке М, уз доплату од 11.000 ДМ. Дана 18.01.2001. године, ДД је закључио уговор о комисионој продаји возила марке М, а истог дана издат је рачун о овој комисионој продаји, по коме је тужени ВВ, као комисионар, продао ово возило тужиоцу. Приликом предаје, возило је имало уредне пробне таблице, а __ године је и регистровано у СУП-у Нови Сад. Приликом преласка мађарске границе, тужиоцу је ово возило одузето од стране полицијске капетаније у Сегедину. Образложење је било да је возило украдено на територији Мађарске. На овај начин тужилац је претрпео штету у износу од 570.137,90 динара.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови закључују да су тужени у солидарној обавези да тужиоцу накнаде штету за одузето возило, у висини утврђеној вештачењем. Позивају се на одредбе чл. 31. Закона о основама својинско - правних односа, који регулише право савесног лица на стицање својине на покретној ствари, прибављеној уз накнаду од невласника, који у оквиру своје делатности ставља у промет такве ствари, као и чл. 508. Закона о облигационим односима, који регулише одговорност продавца за правне недостатке (заштита од евикције).

Овакав закључак нижестепених судова за сада се не може прихватити, па се у ревизији основано указује да је због погрешне примене материјалног права чињенично стање непотпуно утврђено.

Предмет тужбеног захтева је накнада штете, коју тужилац потражује за путничко возило марке рено лагуна, које му је дана ____ године одузето на мађарској граници. Према потврди од овог датума, који је издала полицијска капетанија у Сегедину, возило је тужиоцу одузето као предмет кривичног дела, пошто је за њим издата потерница полицијске капетаније. Према стању у списима, ово путничко возило је претходно прибавио син тужиоца, ДД, тако што је заменио своје возило марке голф за ово возило од туженог "ББ", уз одређену доплату. По овлашћењу туженог "ББ", чији је власник тужени ВВ, ДД је то возило потом продао тужиоцу. О томе је закључен уговор о комисионој продаји. Међутим, у поступку није расправљено да ли је комисионар био овлашћен да врши замену возила. Пошто је тужиоцу ово возило одузето од стране мађарске полиције, из разлога који су претходно наведени, мора се испитати и савесност тужених, како би се утврдило да ли постоји основ за њихову одговорност. Од утврђења ових битних чињеница зависи и правилна примена чл. 508. и 510. Закона о облигационим односима, који се односе на одговорност за правне недостатке.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити пропусте на које је указано. То подразумева извођење одговарајућих доказа, како би се чињенично стање употпунило и испитала савесност свих учесника у овом правном послу. Потом ће донети правилну и закониту одлуку.

То су разлози што је Врховни суд, на основу чл. 395. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа-судија,

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

СШ